

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/125/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012211129
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012211129.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: npor. v zál. Ing. Y., bytom Y. XX, K., korešpondenčná adresa V. XX, M., zastúpenej JUDr. Jozefom Švarcom, advokátom so sídlom Horná 41, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Generálny štáb Ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-147/2-165/2012 z 13. septembra 2012, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2015, č. k. 6S/2313/2012-29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S/2313/2012-29 z 10. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného č. ŠbPO-147/2-165/2012 zo dňa 13. septembra 2012, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 5066 zo dňa 25. mája 2012, o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov Ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 346/2005 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe“) dňom 31. júla 2012 z dôvodu uplynutia žalobkynej doby výsluhy v hodnosti a nezaraďenia do programového udržiavania.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný v konaní o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. postupovali v súlade s ustanoveniami zákona, ktoré cituje na strane 6 až 8 svojho rozhodnutia.

Uviedol, že námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu neobstojí, nakoľko žalovaný a aj prvostupňový správny orgán skutkový stav zistili v rozsahu naplnenia zákonných predpokladov na svoj postup - uplynutie doby výsluhy v hodnosti žalobkyne, ako aj jej nezaradenie do programu udržiavania, na ktoré v zmysle zákona (§ 22) nemala právny nárok. Rozhodnutie o zaradení, resp. nezaradení profesionálneho vojaka (žalobkyne) do programu udržiavania bolo plne v kompetencii vedúceho služobného úradu, ktorý môže, ale aj nemusí kladne rozhodnúť o zaradení profesionálneho vojaka do programu udržiavania. Pri zákonom dôvode, pre ktorý bola žalobkyňa prepustená nebolo potrebné prihliadať na jej dovtedajšie hodnotenie a tieto nemali žiadny priamy vplyv na rozhodnutie o ukončení jej služobného pomeru (mohla ich napadnúť postupom podľa § 42 ods. 2). Je potrebné však vziať do úvahy okolnosť, že na rozhodnutie žalovaného o nezaradení žalobkyne do programu udržiavania nepochybne mala vplyv aj skutočnosť, že žalobkyňa dvakrát neuspela v konkurenčnom výbere. Súd taktiež uviedol, že napadnuté rozhodnutie (ako aj personálny rozkaz) spĺňa všetky zákonné predpoklady naň kladené a správne orgány sa dostatočne (nad rámec zákonného dôvodu prepustenia žalobkyne zo služobného pomeru) s jej vznesenými námietkami (a to aj s tými, ktoré nesúviseli s dôvodmi jej prepustenia) vysporiadali, a to tak v prvostupňovom, ako aj druhostupňovom rozhodnutí. Na každú námietku uvedenú v jej odvolaní žalovaný v napadnutom rozhodnutí primeraným spôsobom reagoval a preto námietka jeho nespreskúmateľnosti nie je namieste. Aj keď personálny rozkaz o prepustení žalobkyne bol vydaný dňa 25.05.2012, t.j. pred uplynutím jej doby výsluhy v hodnosti, ktorý nastal 02.07.2012, k prepusteniu žalobkyne zo služobného pomeru malo dôjsť až dňa 31.07.2012, t.j. po uplynutí doby výsluhy v hodnosti, a preto takáto skutočnosť nemôže byť dôvodom nezákonnosti personálneho rozkazu. Podľa súdu nebola dôvodná ani námietka spôsobu doručovania personálneho rozkazu žalobkyne, pretože jeho doručovanie prebehlo v súlade s ust. § 38 ods. 1 Zákonníka práce, čo vyplýva z písomnosti - potvrdenia o doručení personálneho rozkazu profesionálnemu vojakovi - žalobkyne, spísaného dňa 28.05.2012.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyne ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, domáhajúc sa toho, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na nové konanie.

Dôvodila tým, že prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami a dôkazmi vo veci, nevyhodnotil ich v potrebnom rozsahu pre riadne a zákonné rozhodnutie, a preto je rozsudok nesprávny.

Žalobkyňa tvrdila, že krajský súd pri svojom rozhodovaní neakceptoval skutočnosť, že správny orgán druhého stupňa neskúmal a nevyhodnotil odvolacie námietky žalobkyne proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa v celom rozsahu podaných odvolacích námietok, obmedzil sa len na citáciu odvolacích námietok žalobkyne a na protiargumentáciu správneho orgánu prvého stupňa, čo údajne robí rozhodnutie druhostupňového orgánu nespreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Podľa žalobkyne nebola komplexne vysporiadaná otázka, prečo sa žalovaný nevysporiadal s odvolacími námietkami, pokiaľ išlo o porušovanie procesných zásad v konaní vo veci jej služobného hodnotenia za roky 2009-2011, čo determinovalo aj nezákonnosť pri jej prepustení zo služobného pomeru. Súd taktiež nevyhodnotil to, či je relevantné, že jej prepustenie nebude pre ozbrojené sily SR personálnou stratou len preto, že bola vo funkcii zabezpečenia pohotovostného systému nahradená, pre aké konkrétne dôvody a na základe akých konkrétnych skutočností neuspela v konkurenčnom výbere, na základe akých konkrétnych zistení a poznatkov dospel druhostupňový správny orgán k záveru, že žalobkyňa nespĺňa ani jednu z podmienok § 22 ods. 2 zák. č. 346/2005 Z. z. pre zaradenie do programu udržiavania, lebo je nespreskúmateľné konštatovanie, že nie je v záujme služobného úradu zaradenie žalobkyne do programu udržiavania, že nebola komisiou pre konkurenčný výber určená na povýšenie, keď nie sú známe výsledky ani dôvody pre takéto čiastkové konštatovanie a keď nie sú známe dôvody, prečo má za žalobkyňu riaditeľ personálneho úradu náhradu, keď žalobkyňa spĺňala predpoklady na výkon funkcie do

ktorej bola ustanovená. Podľa jej názoru, existuje tu právne vákuum v tom, že nemá žiadny právny nástroj na preukázanie, či boli v jej prípade splnené zákonné predpoklady a skutočnosti potrebné na rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru. Uviedla, že rozhodnutiami o služobnom hodnotení, ktoré jej neboli doručované, bola protizákonne vyňatá z konania a služobný úrad si ich zároveň fikciou doručenia správoplatnil. Uviedla, že služobné hodnotenia, na základe ktorých rozhodovala komisia konkurenčného výberu o jej povýšení, boli zmanipulované a správoplatnené fikciou doručenia. Vzhľadom na to, že s nimi nebola riadne oboznámená, podľa nej neboli a nie sú správoplatné.

Žalobkyňa bola presvedčená, že samotná existencia ustanovení zákona na jej prepustenie nestačí, keďže rozhodnutie je založené na nesprávnych rozhodnutiach, ktoré slúžili ako podklady pre jej nepovýšenie a porušenie jej zákonných práv, ktoré priamo viedli k jej prepusteniu, lebo k naplneniu obsahu zákona (§ 22 ods. 1, 2, § 70 ods. 1 písm. j/, § 195 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z.) musí dôjsť zákonným spôsobom. Pokiaľ by stačila samotná existencia tohto znenia zákona znamenalo by to, že pre vojaka neexistuje legálny a právny spôsob ochrany pred takýmto konaním nadriadených, pretože týmto spôsobom si nadriadení môžu vydať akékoľvek rozhodnutie, neoznámiť mu ho, neumožniť vyjadriť sa k nemu, nedoručiť mu ho a následne ho na základe takéhoto rozhodnutia aj prepustiť. Ako profesionálna vojačka si je vedomá toho, že jej ústavné práva sú obmedzené, nie však bezhranične a nie v tomto prípade. Poznamenala, že veliteľské orgány týmto profesionálnych vojakov stavajú do úlohy „nevoľníkov“ bez akéhokoľvek práva ochrany proti protiprávnemu konaniu.

Záverom žalobkyňa uviedla svoje presvedčenie o tom, že mala byť povýšená do hodnosti kapitána a trvá na tom, že komisia konkurenčného výberu nemala relevantné podklady k svojmu rozhodovaniu, čo priamo viedlo k jej prepusteniu. Riaditeľ personálneho úradu zároveň neprezentoval záujem ozbrojených síl pri jej nezaradení do programu udržiavania a teda jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Dôvody zakladajúce jej prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka ozbrojených síl SR teda nie sú zákonnými dôvodmi.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa bola prepustená zo služobného pomeru v súlade so zákonom. S odôvodnením rozsudku krajského súdu sa v plnom rozsahu stotožnil a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/2313/2012-29 z 10. apríla 2015 ako vecne správny potvrdil.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická

osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-147/2-165/2012 zo dňa 13. septembra 2012, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 5066 zo dňa 25. mája 2012, o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. dňom 31. júla 2012 z dôvodu uplynutia žalobkynej doby výsluhy v hodnosti a nezaradenia do programového udržiavania.

Z obsahu administratívneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že žalobkyňa bola Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu č. 5066 zo dňa 25. mája 2012 podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. prepustená zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, pretože jej skončil služobný pomer dňa 31. júla 2012. Dôvodom bola skutočnosť, že jej dňa 02. júla 2012 uplynula doba výsluhy v hodnosti, a že nebola zaradená do programu udržiavania.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z. z. na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní [zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“)], ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 3 písm. a/ ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z. dočasná štátna služba, ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, trvá do uplynutia doby výsluhy v hodnosti. Dobou výsluhy v hodnosti je časový úsek, v ktorom profesionálny vojak môže zotrvať v dosiahnutej hodnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 22 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. za program udržiavania sa na účely tohto zákona považuje ponechanie profesionálneho vojaka s jeho písomným súhlasom v dočasnej štátnej službe nad dobu výsluhy v dosiahnutej hodnosti s možnosťou opakovaného zaradenia do programu udržiavania, najdlhšie však do uplynutia maximálnej doby služby. Do programu udržiavania, môže služobný úrad rozhodnutím vedúceho služobného úradu zaradiť profesionálneho vojaka, ak:

- a) spĺňa požadované osobitné predpoklady na výkon funkcie a na hodnosť, zdravotnú spôsobilosť, psychickú spôsobilosť a fyzickú zdatnosť na výkon štátnej služby a ak je to v záujme služobného úradu,
- b) je nedostatok profesionálnych vojakov vo funkciách s príslušnou vojenskou odbornosťou a funkciu nemožno obsadiť na základe výsledkov konkurenčného výberu alebo
- c) dopĺňovanie ozbrojených síl nezodpovedá potrebám ozbrojených síl.

Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. účinného v čase dosiahnutia hodnosti nadporučík bola ustanovená doba výsluhy v tejto hodnosti v trvaní 8 rokov. Do tejto hodnosti bola žalobkyňa povýšená dňom 03. júla 2004. Jej výsluha v danej hodnosti uplynula dňom 02. júla 2012.

Skončiť služobný pomer profesionálneho vojaka prepustením v dočasnej štátnej službe obligatónnym spôsobom možno z viacerých dôvodov. Jednu skupinu týchto dôvodov skončenia služobného pomeru profesionálneho vojaka tvorí objektívna právna skutočnosť - plynutie času, teda zákonom stanovenej doby. Z uvedeného dôvodu zákon stanovuje skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka vznikom objektívnych právnych skutočností - uplynutím doby výsluhy v hodnosti: skončenie služobného pomeru z tohto dôvodu je podmienená kumulatívnym splnením nasledujúcich podmienok:

- a) profesionálny vojak, ktorému uplynula doba výsluha v hodnosti nebol vyselektovaný k povýšeniu do vyššej hodnosti,
- b) komisiou pre konkurenčný výber nebol zaradený do programu udržiavania.

Podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak mu uplynula dohodnutá doba výsluhy v hodnosti a nebol zaradený do programu udržiavania.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. i/ až l/ vedúci služobného úradu rozhodne počas tretieho mesiaca pred splnením dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru.

Podľa § 72 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. ak bolo rozhodnuté o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 70 ods. 1 písm. a/ až c/, h/, i/ až l/ a n/, služobný pomer sa skončí uplynutím lehoty na prepustenie.

Podľa § 72 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z. lehota na prepustenie v trvaní dvoch kalendárnych mesiacov začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia rozhodnutia profesionálnemu vojakovi a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ak sa vedúci služobného úradu a profesionálny vojak nedohodnú na skoršom termíne; skorší termín na prepustenie nemožno dohodnúť, ak sa služobný pomer skončí podľa § 70 ods. 1 písm. i/ až l/.

Podľa § 83 zákona č. 346/2005 Z. z. včas podané odvolanie nemá odkladný účinok okrem odvolania proti rozhodnutiu:

- a) o prepustení zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. a/ a h/,
- b) o uložení disciplinárneho opatrenia,
- c) o náhrade škody,
- d) prieskumnej komisie, ktorým bola určená zdravotná spôsobilosť profesionálneho vojaka,
- e) o obnove konania, ak sa napadnuté rozhodnutie nevykonalo,
- f) vydanému podľa § 82 ods. 1 písm. b/ a h/.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z. z. na konanie vo veciach služobného profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 52 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie je vykonateľné, ak sa proti nemu nemožno odvolať (podať rozklad) alebo ak odvolanie (rozklad) nemá odkladný účinok.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v zhode s krajským súdom, ako aj s vyjadrením žalovaného mal preukázané, že služobný pomer žalobkyne sa skončil na základe personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 5066 z 25. mája 2012, ktorý bol vydaný na základe zákona, pri dodržaní všetkých zákonom stanovených lehôt. Napadnuté rozhodnutie druhostupňového orgánu bolo vydané 13. septembra 2012, nakoľko včas podané odvolanie nemá odkladný účinok, dátum vydania rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu nemal na vykonateľnosť predmetného personálneho rozkazu žiaden vplyv.

Podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku v ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania, vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní, ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

Podľa § 57 ods. 2 správneho poriadku ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo a upovedomí o tom účastníka konania.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihladne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vedúceho služobného úradu a veliteľa vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe, na plánovanie jeho postupu v služobnej kariére v príslušnom hodnostnom zbore a jeho kariérového rozvoja.

Podľa § 42 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. proti služobnému hodnoteniu môže profesionálny vojak podať písomné odvolanie do siedmich dní odo dňa oboznámenia sa so služobným hodnotením. Ak profesionálny vojak odmietne potvrdiť oboznámenie sa so služobným hodnotením, hodnotiteľ urobí o tom záznam do služobného hodnotenia; vykonanie záznamu má účinky oboznámenia.

Podľa § 42 ods. 5 zákona č. 346/2005 Z.z. hodnotiteľ môže odvolaniu vyhovieť sám. Ak odvolaniu do siedmich dní odo dňa prevzatia odvolania v celom rozsahu nevyhovie, predloží odvolanie spolu so služobným hodnotením a písomným odôvodnením svojho stanoviska k odvolaniu na prerokovanie odvolaciemu orgánu.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o odvolaní profesionálneho vojaka proti služobnému hodnoteniu rozhodne odvolací orgán do siedmich dní odo dňa prevzatia stanoviska komisie.

Podľa § 82 ods. 1 písm. f) zákona č. 346/2005 Z.z. rozhodnutím na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutie odvolacieho orgánu.

Podľa § 247 ods. 3 OSP predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Ako vyplýva z vyššie uvedených ustanovení, najvyšší súd uvádza, že žalobkyňa sa preskúmania svojho služobného hodnotenia mohla domáhať osobitným postupom, a to nie len odvolaním, ale aj preskúmaním rozhodnutia odvolacieho orgánu súdom v rámci správneho súdnictva. Túto možnosť však nevyužila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že predmetom preskúmania nemôžu byť žiadne iné ďalšie skutočnosti uvádzané žalobkyňou a preto ostatné námietky uvádzané žalobkyňou v odvolaní považuje najvyšší súd za právne irelevantné.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pričom sa v zásade stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) viazaný tiež dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa v konaní nebola úspešná a žalovaný zo zákona nemá na ich náhradu nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný opravný prostriedok.